

LIIS SEIN

MONA
ERAKORDNE
EMA

Pildid joonistanud

ULLA SAAR

PEGASUS

Sisukord

Tekst © Liis Sein 2024

Illustratsioonid © Ulla Saar 2024

© Kirjastus Pegasus 2024

Raamatu väljaandmist on toetanud Eesti Kultuurkapital.

Toimetanud Piret Joalaid

Kujundanud Ivi Piibeleht

ISBN 978-9916-16-670-3

Trükitud Printonis

pegasus.ee

TÄHTPÄEVADE VÕLU	4
PUNKROKK EMADEPÄEV	9
AASTA KÕIGE PIKEM PÄEV	16
KELLE SÜNNIPÄEV?	24
UUS KOOLIAASTA	31
LÕPUTU ISADEPÄEV	38
KAS JÄLLE HALLOWEEN?	44
KADUNUD JÕULUTUNNE	52
KÕIK ON SÕBRAD	59
ELAGU KILUVÕILEIVAD!	67
LIIKUV VASTLAPÄEV	75
APPI, MIS PÄEV TÄNA ON?	82

TÄHTPÄEVADE VÕLU

Ühel täiesti tavalisel teisipäeval otsustas Mona ema, et tähtpäevade kalender tuleb korralikult ette võtta ja igat olulist püha põhjalikult tähistada. Ema ei tahtnud mõeldagi mõnele igavale jaanipäevale, mis magatakse maha, või mardi- ja kadripäevale, mis hakkavad unustuse hämarusse vajuma, või tänulikkuse päevale, mille olemasolust oli ta alles äsja teada saanud.

„Ma arvan, et see on lapseõlvest,“ selgitas ema ühel hommikusöögil. „Vajadus tähistada nukkude sünnipäevi.“

Kui ema oma sünnipäeva tähistamist peaaegu ei mäletagi, siis tema nukkudel oli alalõpmata pidupäev. Ja Mona ema sündimise päeva ei peetud lapsena mitte seepärast, et ei tahtnud, vaid selleks

polnud lihtsalt võimalusi. Sünnipäeva hommikul anti talle üle üks tagasihoidlik kingitus ja oligi kõik. Päril pidu oli tal vaid 10-aastasena, kui verandale oli kaetud laud ja paar lähedast sõpra olid külla palutud.

„Sel aastal on kalender meie parim sõber,“ otsustas ema ja otsis ajaraamatust kõik tähtpäevad üles.

„Sel aastal ei jäta me ainsatki püha vahele,“ rõhutas ema ja kavatses sellega omamoodi rekordit püüda.

„Sel aastal on meil nii põnev, et me ei sõidagi välismaale puhkama!“ rõõmustas ema ja tühistas kogu perereisi kevadisse Pariisi.

Mona oli ülimalt pettunud ja isale ei jõudnud see otsus veel pärile. Nad olid selleks reisiks juba üksjagu valmistunud, raamatuid lugenud, filme vaadatud ja muuseumisse, kus „Mona Lisa“ nüüd asus, piletid ostnud. Kuid mida ema oli kord pähe võtnud, seda terve pere vastu vaidlemata kaasa tegi.

„Ema, kas me sööme siis iga päev kooki?“ uuris Mona, sest talle tähendas tähistamine alati ka maiustamist. „Siis võtame kaalus päris palju juurde ega jaksa midagi teha.“

„Sööme maitsvaid küpsetisi, joome parimaid limonaade, aga kõike mõistlikus koguses,“ lohutas ema ja valis kokaraamatust uut koogiretsepti.

„Aga kallis, oma hobide kõrvalt ei jõua ma küll kõike tähistada,“ muretses isa. Talle tähendas tähistamine piasjadega tegelemist.

„Tegevust jagub öödeks ja päevadeks, aga kõike mõistlikus koguses,“ lohutas ema ja koostas isale pika nimekirja tulevaste pidustuste tarbeks vajaminevatest asjadest.

Veel viimaseid päevi proovisid Mona ja isa hästi rahulikult olla. Mis siis, et emadepäev paistis juba ja kõik muud tähtpäevad ridamisi selle järel. Mona näris igaks juhuks ainult porgandeid, sest varsti tuli tal süüa kooki rohkem kui kunagi varem. Isa oli ametis uute hobidega ja lükkas ema tehtud nimekirja mõneks ajaks kõrvale. Mona püüdis võimalikult palju magada, sest peagi oli kindlasti hirmsasti jooksmist, nii et osa tegevusi tuli teha suisa une arvelt. Isa peitis aga igasugu asju ja tööriistu ära, et edaspidistest tegevustest pigem kõrvale jääda.

Kuid ema ei lasknud end sellest häirida ja kinnitas külmkapi uksele kalendri, mis oli sama tähtis kui mõnele piibel. Seejärel vaatas ta üle pere eelarve ja katsus jagada kulusid võrdselt kõigi tähtpäevade peale. Väikese erandi tegi ema ainult jõulude puhul, sest siis kulub paratamatult rohkem.

Viimaks rivistas ema terve pere üles ja andis stardi pühade maratoniks. Kass Roosi oli samuti rivis ja hakkas esimesena külmkapi poole lippama.

„Kõigepealt on meil emadepäev,“ luges Mona kalendrist ja jäi korraga murelikuks.

„See tähendab siis ...“ lisas isa ja vajus mõtteisse.

„See tähendab, et sellest tuleb maailma parim emadepäev,“ kilkas ema ja hakkas põnevusega ootama.

Peamised ettevalmistused jäid Mona ja isa kanda, kes võtsid kohustust väga rahulikult. Vaat et liigagi rahulikult ...

PUNKROKK EMADEPÄEV

Seda päeva oli Mona ema oodanud. Alates tütre sünnist polnud ükski teine päev suutnud selle kaalu nende peres ületada. Mida lähemale see maailma tähtsaim päev tuli, seda rahulikumaks ema jäi. Nii rahulikuks, et kodus ei juhtunud enam midagi. Mitu nädalat enne emadepäeva ei valmistanud ta õhtusööki ega pesnud pesu, ei kraaminud tube ega teinud mingeid plaane. Ema lihtsalt oli vaikselt ja ootas.

Muidugi ootas ema sel päeval ka kingitusi. Ta oli kõik kapipõhjad ja sahtlisügavused läbi uurinud, et leida kas või üht vihjet. Lootusetu. Mona ja isa olid kingid nii hästi ära peitnud, et isegi ema hea nina ei leidnud neid ka kõige parema tahtmise juures üles.